

1. Obligația soților de a face toate eforturile pentru menținerea relațiilor de familie. Obligația de fidelitate. Daune morale. Transcrierea mesajelor telefonice și utilizarea acestora ca mijloc de probă

Jud. Iași, sent. civ. nr. 2765 din 7 martie 2018, nepublicată¹

„Instanța reține că desfacerea căsătoriei îi este imputabilă în special pârâtei, care avea și ea, în egală măsură cu reclamantul, obligația de a face toate eforturile pentru menținerea relațiilor de familie.”

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Iași la data de 18.05.2017, reclamantul L.V. a chemat-o în judecată pe pârâta L.M., solicitând instanței desfacerea căsătoriei din culpa exclusivă a pârâtei, revenirea acesteia la numele purtat anterior căsătoriei și obligarea acesteia la plata sumei de 4.000 lei cu titlu de daune morale. În motivare, reclamantul a arătat că părțile sunt căsătorite din anul 2012, iar din căsătorie nu au rezultat copii. Relațiile de familie au fost bune până în luna februarie 2017, când pârâta a părăsit domiciliul comun, reclamantul aflând de pe un site de socializare că aceasta a plecat în străinătate cu un alt bărbat. Ulterior plecării soției, reclamantul a suferit un episod depresiv sever care a necesitat tratament medicamentos și consiliere psihiatrică.

În drept, acțiunea a fost motivată pe dispozițiile art. 373, art. 388 C. civ. și art. 915 C. pr. civ.

În cauză s-au administrat proba cu înscrisuri, interogatoriul pârâtei și proba testimonială cu un martor. Pârâta nu a propus probe, dar s-a prezentat personal în instanță.

¹ Facem precizarea că sentința a rămas definitivă prin neapelare.

Analizând actele și lucrările dosarului prin prisma probelor administrate, instanța reține următoarele:

Părțile sunt căsătorite din data de 27.10.2012, potrivit certificatului de căsătorie depus la fila 8 din dosar. Din relația soților nu au rezultat copii.

Instanța reține că relația dintre cei doi soți s-a deteriorat brusc, ca urmare a plecării intempestive a pârâtei din domiciliul comun, aceasta inițiind o relație de concubinaj cu un alt bărbat. Deși pârâta a susținut că l-a părăsit pe reclamant din cauza comportamentului agresiv al acestuia, nu a propus probe în dovedirea acestui aspect. Din transcrierile discuțiilor purtate între părți prin intermediul mesajelor telefonice nu rezultă reproșuri ale pârâtei pentru un presupus comportament abuziv, reieșind, în schimb, existența unei relații extraconjugale a pârâtei. Înscrisurile depuse la dosar relevă împrejurarea că, după plecarea pârâtei, reclamantul a avut un episod depresiv sever, urmând tratament psihiatric și consiliere. Totodată, martorul a confirmat situația de fapt invocată de reclamant, și anume coincidența dintre momentul inițierii legăturii extraconjugale finalizate prin părăsirea familiei de către pârâta și diagnosticarea reclamantului cu depresie.

Astfel, lipsa de comunicare, lipsa de afecțiune, neconviețuirea, părăsirea familiei, inițierea unei relații extraconjugale sunt aspecte care conduc la concluzia că relațiile dintre cei doi sunt grav vătămate și căsătoria nu mai poate continua, întrucât între părți nu mai există relații de afecțiune și conviețuirea specifice căsătoriei.

Instanța, apreciind că împrejurările de fapt reținute mai sus sunt imputabile în special pârâtei, care avea și ea, în egală măsură cu reclamantul, obligația de a face toate eforturile pentru menținerea relațiilor de familie, va admite cererea în temeiul art. 373 lit. b) C. civ. și va desface căsătoria din culpa exclusivă a pârâtei.

În temeiul art. 383 C. civ., pârâta va reveni la numele anterior, acela de „M.”.

S-a mai solicitat de către reclamant obligarea pârâtei la plata unor despăgubiri în cuantum de 4.000 lei pentru prejudiciul cauzat prin despărțirea familiei. Reține instanța că, potrivit art. 388 C. civ., „soțul nevinovat,

care suferă un prejudiciu prin desfacerea căsătoriei, poate cere soțului vinovat să îl despăgubească". În speță, potrivit dezlegării date primului capăt de cerere, instanța a reținut culpa pârâtei în desfacerea căsătoriei. Astfel, soțului nevinovat – reclamantul – îi este deschisă această cale a obținerii de despăgubiri, cu condiția să fi suferit un prejudiciu și acesta să fie cert, nereparat, determinat sau determinabil. Din probele administrate în cauză rezultă fără niciun dubiu că reclamantul a avut de suferit prin părăsirea familiei de către pârâtă, în special din punct de vedere psihic (prin apariția unui episod depresiv sever, pentru însănătoșire reclamantul urmând în continuare tratament). În ceea ce privește cuantumul acestui prejudiciu, instanța reține că reclamantul a solicitat 4.000 lei, fără a exista însă suficiente temeiuri pentru a acorda o sumă atât de mare. Din înscrisurile depuse și din restul probelor, se apreciază ca fiind dovedită o sumă de 2.000 lei, ce urmează a fi acordată reclamantului cu acest titlu.

Reținând culpa procesuală a pârâtei, în temeiul art. 453 C. pr. civ., aceasta va fi obligată la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de acest proces în cuantum de ... lei, reprezentând taxă de timbru, onorariu avocațial și onorariul achitat psihologului.